

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 22 december 2003

om ändring av tredje stycket (Grundläggande kriterier för prövning av ansökan) i del V av Gemensamma konsulära anvisningarna

(2004/14/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 789/2001 av den 24 april 2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheter avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för behandlingen av ansökningar om visering ⁽¹⁾,

med beaktande av Republiken Italiens initiativ, och

av följande skäl:

- (1) Vid Europeiska råden i Tammerfors, Laeken, Sevilla och Thessaloniki uppmanades medlemsstaterna att ytterligare utveckla sin gemensamma viseringspolitik och att stärka det lokala konsulära samarbetet mellan sina beskickningar i tredje land.
- (2) Av analysen av uppgifter på området för olaglig invandring framgår att det är korttidsviseringar (turism, affärer, studier, arbete eller besök hos släktingar) som man oftast utnyttjar för att lagligen resa in på Schengenstaternas territorium för att sedan när viseringen löper ut uppehålla sig där utan tillstånd.
- (3) För att invandringsrisken skall kunna bedömas synes det nödvändigt att det lokala konsulära samarbetet ytterligare förstärks i fråga om fastställande av vilka kompletterande och/eller ytterligare dokument som skall krävas för utfärdande av visering och i fråga om antagande av gemensamma förfaranden så att falska eller förfälskade dokument lättare kan upptäckas.
- (4) Bland de olika faktorer som ligger till grund för en bedömning av invandringsrisken är också resultatet av den intervju som de diplomatiska och konsulära beskickningarna genomför med viseringssökanden av grundläggande betydelse.
- (5) De diplomatiska och konsulära beskickningarna bör därför på ett effektivare sätt kunna utöva sina befogenheter för att bedöma invandringsrisken.
- (6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om

Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta beslut bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit detta beslut besluta huruvida landet skall genomföra det i sin nationella lagstiftning.

- (7) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med det avtal som ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽²⁾, en sådan utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG ⁽³⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.
- (8) Detta beslut utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁴⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket.

⁽¹⁾ EGT L 116, 26.4.2001, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

- (9) Detta beslut utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁽¹⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som är inte bindande för eller tillämpligt i Irland.
- (10) Detta beslut utgör en rättsakt som grundar sig på Schengenregelverket eller som överensstämmer med det i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tredje stycket (Grundläggande kriterier för prövning av ansökan) i del V av de gemensamma konsulära anvisningarna skall ersättas med följande:

”När det gäller att uppskatta invandringsriskerna ligger ansvaret för bedömningen enbart på den diplomatiska eller konsulära beskickningen. Vid prövning av viseringsansökan skall det fastställas om sökanden har för avsikt att invandra och bosätta sig på medlemsstaternas territorium med hjälp av en visering för turist-, affärs-, studie-, arbets- eller familjebesöksändamål. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt ’riskgrupper’, arbetslösa, personer som inte förfogar över en regelbunden inkomst osv. Av samma skäl är intervjun med sökanden av grundläggande betydelse för att utröna syftet med resan. Man kan även begära ytterli-

gare dokumentation läggs fram till stöd för ansökan, om möjligt efter överenskommelse inom ramen för det lokala konsulära samarbetet. Den diplomatiska och konsulära beskickningen måste också utnyttja det lokala konsulära samarbetet för att bättre kunna upptäcka falska eller förfälskade dokument som läggs fram som stöd för vissa viseringsansökningar. Om tvivel kvarstår om dokumentens och de framlagda bevisens äkthet, även vad gäller sanningshalten i innehållet i dessa och även trovärdigheten i de uppgifter som lämnats under intervjun, skall den diplomatiska eller konsulära beskickningen avstå från att utfärda visering.”

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med dagen för dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2003.

På rådets vägnar
A. MATTEOLI
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.